

[Fiskeriministeren.]

andre hensyn end de rent saglige. Det er utilbørligt, at det siges; det hører ingen steder hjemme, og jeg er helt sikker på, at de tal, de opgørelser, biologerne har lavet, er saglige og redelige. Jeg er klar over, at der er visse oplysninger, som må kontrolleres — bl. a. har man forskellige former for forsøg — men jeg har brugt 14 dage til at sætte mig ind i materialet, og jeg kan sige, at det er et godt arbejde, der er præsteret, og efter at jeg har sat mig ind i det, er jeg blevet endnu mere klar over, at den stilling, biologerne har taget, når de ønsker forsøgene standset, er den rigtige.

Dette forsøg i bæltthavet er altså sluttet. Nu har det været i 5 år, og det er gjort op, at den årlige udgift for staten har været 60 000 kr., og der har været en fangst på 30 000 kr. Det vil altså sige, at for at få en fangst på 30 000 kr. har staten betalt 60 000 kr. Hvis det skulle gå rigtigt til, skulle fiskerne betale de 30 000 kr. tilbage foruden at arbejde gratis, men det er der ingen der vil forlange. Det er helt urimeligt, hvis man på et sådant grundlag vil fortsætte forsøgene. Deroverfor hævder man, at det er afgørende for fiskerne i bæltthavet. Ja, det er noget, de tror. Der er jo ingen grænser for, hvad folk kan tro, og nogle er mere lettroende end andre. Jeg vil gøre opmærksom på, at i 1955 var der en samlet fangst for fiskerne på 26½ mill. kr., deraf for 5½ mill. kr. rødspætter, og deraf stammede de 25 000 kr. fra omplantningen. Det vil sige, at det drejer sig om en fangst på ½ pct. af de rødspætter, der blev fanget, som stammer fra omplantningen, og det svarer kun til en 1 promille af det samlede fiskeri i bæltthavet. Det er altså det, man mener det er rimeligt at lave et sådant postyr om. Så spørger man: hvordan kan det gå til? Hvad er grunden? Ja, biologerne siger, at man har lavet et forsøg med dels de rødspætter, der kom fra Limfjorden, dels at fange dem selv og sætte dem ud. De blev behandlet på samme måde, og så viste det sig, at hvor man fik en genfangst på 1½ pct. af de rødspætter, der kom fra Limfjorden, Nordsørdspætterne, fik man en genfangst på 27 pct. af de lokale rødspætter. Det vil simpelt hen sige, at de rødspætter, der kom fra Limfjorden, kunne ikke leve dernede, de havde dårlige vilkår. Jeg synes ikke, det

kan være ministeriets opgave at myrde rødspætterne, inden de når den størrelse, som er fastsat i fredningsloven.

Direktør Tåning gjorde også i den beretning, der blev tilsendt finansudvalget, og som har været omtalt i størstedelen af pressen, opmærksom på, at tyskerne har standset omplantningen af rødspætter fra Nordsøen til Østersøen, fordi det ikke betaler sig, fordi de ikke kan trives dér. Man har opdaget, at den race af rødspætter, der kommer fra Nordsøen, ikke egner sig til bæltthavet. Jeg synes jo ikke, det er nødvendigt at flytte en fisk derned for at slå den ihjel, så må man hellere lade den leve i Nissum Bredning. Det kan der være dobbelt grund til, fordi fiskerne ved Nissum Bredning til mig har klaget over, at staten stjål alle deres rødspætter, at vi drev rovdrift på rødspætterne i Nissum Bredning.

Jeg har fået en henvendelse, som er underskrevet af over hundrede erhvervsfiskere, der protesterer mod, at vi tager deres fisk. Resultatet af denne henvendelse fra fiskerne ved Nissum Bredning var, at Dansk Fiskeriforening, der kræver, at omplantningen skal fortsættes i fuldt omfang, har understreget, at man ikke må tage fisken ved Oddesund, sådan som man hidtil har gjort. Man vil nok have flere fisk plantet om, men man må ikke tage dem ved Odde-sund. I gamle dage tog man fisken andre steder fra, men for 6 år siden gik den daværende fiskeriminister ind for, at man skulle tage den ved Odde-sund i stedet for, og den sidste fiskeriminister — der har altså været to fiskeriministre før mig, som er gået ind for, at man skal tage fisken ved Odde-sund — har haft samme opfattelse ud fra den begrundelse, at man ikke kunne skaffe fisken ved Thyborøn.

Det mest pudsige er for resten, at når fangsten i sin tid blev stoppet ved Thyborøn, var det på foranledning af en fiskerikontrollør, som havde med det arbejde at gøre, og det er den samme fiskerikontrollør, der nu protesterer mod, at vi standser. Han er nu uden for nummer, det må han være glad for.

Jeg mener ikke, man kan fortsætte med at plante rødspætter om til bæltthavet, men jeg må føje til, at det forholder sig anderledes med Limfjorden. Her er forsøgene afsluttet, men om der